

Logg från Älva

Datum: 2015-02-07

Elevloggare: Johannes Bäckelin

Personalloggare: Ellen

Position: vid kaj i Las Palmas, Gran Canaria

Segelsättning: Ingen

Fart: 0 knop

Kurs: -

Beräknad ankomst till nästa hamn: -

Planerat datum för att segla vidare: -

Väder: Molnigt men en sol som spricker igenom vid enstaka tillfällen.

Elevlogg:

Här kommer en hälsning från Älva!

Denna morgon steg solen bakom de heltäckande molnen och sken ner på Älva där hon guppade fram genom vågorna. Ombord på Älva var vi trögväckta men strax efter frukost var städningen igång. De vanliga rutinerna rubbades dock tidigt för seglen skulle ned direkt efter frukost. Att ta ned segel är ingen konst efter 30 dagar men idag var det en speciell stämning i luften, det var nämligen sista gången vi elever fick möjlighet att göra det då vi nu ska ligga här i Las Palmas tills vi reser hem. Storen, focken och stagfocken beslogs noggrant: vi ville ju visa besättningen att vi minsann hade lärt oss någonting under resan.

Vi som hade vakt fick stanna kvar på däck tills vi låg förtöjda vid kaj medan resten av klassen begav sig in för städning och flitigt studerande. Uppe på däck och i kaj var stämningen god under tillägningen som gick otroligt bra då Älva lade sig tillrätta mellan två väldigt rostiga fartyg, men i massen var stämningen utomordentligt fokuserad. 28 elever som förbereder sig för slutredovisning måste vara en underhållande syn för de övriga på båten då eleverna som vanligtvis springer runt och knyter knopar, klättrar i riggen eller stökar i Byssan sitter ner och stirrar på sina datorer. Det flitiga knappandet på tangenter och det lågmälda mumlandet bryts då och då av enstaka utrop av glädje eller förtvivlan.

Framåt lunch när blodsockernivåerna var låga blev det mer tjoigt även om stämningen var så spänd att man skulle kunna skära i luften med en smörkniv. Laget i Byssan serverade en härlig kombination av pastarätter och humöret steg. Under eftermiddagen elever och lärare flitigt men även besättningen kom igång med sina uppgifter. Trots att det mesta arbetet utfördes i riggen eller på däck i form av målning lät det med ojämna mellanrum av hammare ner i massen.

Nu efter middagen kan ni nog gissa vad vi elever håller på med? Precis, vi pluggar. Tröttheten börjar komma krypande, framförallt hos de som har vaktat natten till idag, men det är ännu ingen som har

satt på en film utan de flesta sitter och finslipar på formuleringar eller får till det perfekta diagrammet i en Powerpoint.

Imorgon klockan 09:00 visas resultatet av denna månads arbete och nervositeten är extrem.

Hur det går får ni läsa om i nästa logg och vi på Älva hoppas att ni får en fantastisk dag var ni än befinner er!

Puss och hej, leverpastej!

Önskar

Johannes

Personallogg:

Lördag? Vadå lördag? Så här på skolegling försvinner all tidsuppfattning förutom de fasta båttiderna för vakter, städning och mat. Datum, veckodagar, ibland till och med månader blir tämligen oväsentliga ombord, när den största skillnaden handlar om sjödygn och landdygn. Av detta följer att arbetet flyter på utan åtskillnad, och det finns ingen elev eller lärare ombord som inte arbetar intensivt för att förbereda slutredovisningarna av sociologiprojektet som följt oss mellan hamnarna.

Imorgon och på måndag är dagen R, R för Redovisning, och Björn och jag ser fram emot att få ta del av elevernas diskussioner och slutsatser. Vi har sett deras utkast, och jag kan säga att det ser bra ut inför redovisningarna. Inte för att eleverna tror oss, men vem gör det när spänningen är på topp och man inte känner att det sitter perfekt? Så nu när klockan närmar sig 20.00, sitter de flesta grupperna och slipar på sina manus och PowerPoints, och jag sitter på standby för att kunna svara på frågor. Las Palmas, det får bli nån annan dag.

Eftersom jag inte kommer skriva någon mer logg, vill jag också passa på att tacka för lånet av alla underbara ungdomar. Ni som skött om och uppfostrat dessa ska veta att ni gjort fantastiskt jobb. Och alla ni som är vänner – vilken tur ni har. De hjälper varandra, ser till helheten och är måna om både rättvisa och omtänksamhet. Samtidigt vill de verkligen göra ett bra jobb. Det är sådana som dessa ungdomar som gör att läraryrket inte känns som ett arbete utan som en fantastisk förmån.

Med detta tackar jag för mig och gör som eleverna: fortsätter jobba. Fastän det är lördag!

Massor av kramar

Ellen Eriksson